

EUROPEAN REFORMS BULLETIN 2021 No 1

European Reforms Bulletin

2021

scientific peer-reviewed journal

No. 1

Founded and edited by Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité).

Tel.: +352661261668

email: bulletin@email.lu

http://cers.eu.pn/bulletin.html

Editorial board: Yeskov S. (D.Sc., Assoc. Prof., Luxembourg, editor-in-chief), Zaiets O. (PhD, Assoc. Prof., Luxembourg, deputy editor), Dymarskii Ia. (D.Sc., Prof., Russian Federation), Kaluzhnyi R. (D.Sc., Prof., Ukraine), Karchevskiy N. (D.Sc., Prof., Ukraine), Korystin O. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kretova A. (PhD, Russian Federation), Nedodaieva N. (D.Sc., Prof., Israel), Rozovskiy B. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zablodska I. (D.Sc., Prof., Ukraine).

European Reforms Bulletin is an international, multilingual (English, Ukrainian, Russian), scholarly, peer-reviewed journal, which aims to publish the highest quality research material, both practical and theoretical, and appeal to a wide audience. It is an official bulletin of the Centre for European Reforms Studies and is published 4 times a year (quarterly). It includes articles related to legal and economic issues of reforms in European Union and Europe-oriented countries, including efficiency and experience of these reforms, comparative studies on all disciplines of law, cross-disciplinary legal and economic studies, and also educational issues. It welcomes manuscripts from all over the world, in particular from countries which made European choice recently. It accepts articles from professional academics, researchers, experts, practitioners and PhD students.

Responsibility for the accuracy of bibliographic citations, quotations, data, facts, private names, enterprises, organizations, institutions and government bodies titles, geographical locations etc. lies entirely with authors. All the articles are published in author's edition. Authors must accept full responsibility for the factual accuracy of the data presented and should obtain any authorization necessary for publication. The editorial board and the Centre for European Reforms Studies do not always share the views and thoughts expressed in the articles.

The editorial board reserves the right to refuse any material for publication and advises that authors should retain copies of submitted manuscripts and correspondence as material cannot be returned. Final decision about acceptance or rejection rests with the editor-in-chief and editorial board. By submitting an article for publication author declares that the submitted work is original and not being considered elsewhere for publication and has not been published before.

Recommended for publication by the Centre for European Reforms Studies (protocol of the general meeting No. 03 07.04.2021)

© European Reforms Bulletin, 2021
© Authors of articles, 2021

Table of contents

Bandar N.M. Legal Regulation of the Implementation of State Migration Policy by Diplomatic Institutions of Ukraine	2
Baskov V. Implementation of Foreign Experience of Organizational Arrangements Committed by the Units of the National Police of Ukraine Aimed at Cessation of Group Violations of Public Safety and Order	11
Bliashenko O.O. Using the capabilities of operational units during a special task as part of an organized criminal group	16
Burangulov A. On the Question of Tactical Techniques of Conducting Negotiations with Criminals When the Captives are Taken	19
Fedorchenko O.V. Legal regulation of Correspondence Delivery Byrussian Shippin Gand Commerce Company, end of XIX– beginning of XX Century	23
Haran O.V. Selected Problems of Making Court Decisions on Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards	26
Karbovskiy D.O. Problem Issues in the Activities of the National Police Bodies	31
Kholostenko A.V. Peculiarities of Conducting Investigative (Search) Actions During the Investigation of Criminal Activity of Criminal Groups of Paramilitary	33
Kononenko Yu.S. Subject Matter of a Crime for High Treason: Art. 111 of the Criminal Code of Ukraine	38
Kostiuchkov S.K. The Specifics of Teaching Philosophy to Future Lawyers in Terms of Distance Learning	42
Melnikova O. The COVID-19 Pandemic and the Problem of Human Trafficking: Impact, Risks, Challenges	47
Morgunova T.I. The Concept and Types of Capital Construction in Ukraine	51
Petrenko D.V. The Interaction of Corporate Ethic Rules with Legal Norms by Experience of Implementation Ethic Codes by Commercial Companies of Ukraine	56
Rudnychenko S. Problem Issues of the Administrative Activity of the National Police of Ukraine	61
Savelieva I. Communicative Component in Forensic Identification	65
Shevchenko N. Legal Status of the Community Police	71
Solovei O.M. Introduction of European Standards in Police Activities	75
Tarascenko V.E. Peculiarities of the collection by the defense party of evidence related to the identification of a person on the basis of voice in criminal proceedings	78
Tatarchenko O.M., Litvinova I.M. Diffusion of Innovation: Micro and Macro Levels	82
Teteriatnyk H.K. Terms of Pre-trial Investigation in Criminal Proceedings in Conditions of Extraordinary Legal Regimes	87
Tsekhhan D.M., Murashko A.S. The Expediency of Using the Results of Psychophysiological Research Conduction Using a Computer Polygraph in the Collection of Evidence in Criminal Proceedings Against the Life and Health of a Person	92
Ustiuzhaninova O.T. Conceptual Prerequisites for Formation of Criminal-Executive Principles of Functioning of the State Criminal-Executive Service of Ukraine	97
Veselova L. Yu., Verbytsky O.D. Powers of Internal Security Departments in Administrative and Legal Security in the Police	104
Yusubov K. Foreign Experience in Regulating Criminal Liability for Crimes that Encroach on the Execution of a Court Decision	109

TERMS OF PRE-TRIAL INVESTIGATION IN CRIMINAL PROCEEDINGS IN CONDITIONS OF EXTRAORDINARY LEGAL REGIMES

Hanna K. Teteriatnyk

Odesa State University of Internal Affairs, Odesa, Ukraine

e-mail: roksolanna@ukr.net

Abstract. The article is devoted to the problematic issues of the terms of pre-trial investigation in criminal proceedings under emergency legal regimes. Criminal proceedings in the conditions of emergency legal regimes have their own specifics in comparison with criminal proceedings in the conditions of normal life of society and the state. It turns out that the issue of compliance with the terms of the pre-trial investigation is related to the guarantees of the rights of the participants in the proceedings and its effectiveness. The article analyzes the decisions of the European Court of Human Rights. It is proved that the procedure for calculating and extending the terms of pre-trial investigation in criminal proceedings under emergency legal regimes should differ from the general one due to the specific circumstances of the proceedings.

Keywords: legal regime, legal regulation, terms, pre-trial investigation, efficiency of criminal proceedings.

Постановка проблеми. Кримінальні провадження в умовах надзвичайних правових режимів мають власну специфіку порівняно із кримінальними провадженнями в умовах нормальної життєдіяльності суспільства та держави. У той же час, КПК України містить лише декілька норм, які визначають особливості здійснення кримінального провадження в умовах надзвичайних правових режимів.

Одним із проблемних питань є дотримання процесуальних строків у провадженнях в умовах надзвичайних правових режимів.

Строки досудового розслідування є важливою гарантією у кримінальному процесі. З одного боку, вони покликані на забезпечення швидкого розслідування, що корелює з їх призначенням якомога швидкого відновлення прав потерпілого, мінімізації обмеження прав підозрюваного та обвинуваченого та у підсумку ефективного вирішення кримінального процесуального спору, дотримання стандартів доступу до правосуддя та дотримання розумності строків.

У ст. 113 КПК України надано визначення процесуальних строків, якими є встановлені законом або відповідно до нього прокурором, слідчим суддею або судом проміжки часу, у межах яких учасники кримінального провадження зобов'язані (мають право) приймати процесуальні рішення чи вчиняти процесуальні дії. При цьому відповідно до ч. 2 ст. 114 КПК України будь-яка процесуальна дія або сукупність дій під час кримінального провадження мають бути виконані без невинуватливої затримки і в будь-якому разі не пізніше граничного строку, визначеного відповідним положенням КПК України. Процесуальні строки у кримінальному провадженні можна поділити на формалізовані та неформалізовані, останні визначаються засадою «розумні строки» (ст. 28 КПК України).

У 2018 році ЗУ «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» та ЗУ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» були внесені зміни до КПК України в частині строків досудового розслідування та порядку їх продовження [1].

У ч. 2 ст. 219 КПК України встановлені строки досудового розслідування з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР до дня повідомлення особі про підозру Вони становлять: 1) дванадцять місяців – у кримінальному провадженні щодо нетяжкого злочину; 2) вісімнадцять місяців – у кримінальному провадженні щодо тяжкого або особливо тяжкого злочину.

Зміни відбулися і щодо строків досудового розслідування по категоріям кримінальних правопорушень, у яких особі повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення: «З дня повідомлення особі про підозру досудове розслідування повинно бути закінчене: 1) протягом сімдесяти двох годин - у разі повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або затримання особи в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 298² цього Кодексу; 2) протягом двадцяти діб - у разі повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку у випадках, якщо підозрюваний не визнає вину або необхідності проведення додаткових слідчих (розшукових) дій, або вчинення кримінального проступку неповнолітнім; 3) протягом одного місяця - у разі повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку, якщо особою заявлено клопотання про проведення

експертизи у випадку, передбаченому частиною другою статті 298⁴ цього Кодексу; 4) протягом двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину» [2].

Змінився і порядок продовження строків досудового розслідування, відповідно до якого прокурор має повноваження щодо продовження строку досудового розслідування тільки щодо кримінального проступку (ч. 2 ст. 294 КПК України) та відповідно до п. 1 ч. 3 ст. 294 КПК України, у випадках, якщо з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину досудове розслідування (досудове слідство) неможливо закінчити у строк, зазначений у п. 4 ч. 3 ст. 219 КПК України. У решті випадків, передбачених ст. 294 КПК України рішення про продовження строків досудового розслідування приймається слідчим суддею.

Застосовуючи загальний підхід до вирішення питання законодавцем не було враховано специфіки розслідування окремих категорій кримінальних проваджень. Звернемо увагу на те, що відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 та роз'яснювального листа Генеральної прокуратури України № 14/2/2-67-14741 від 02.10.2014 на тимчасово окупованих територіях неможливо проводити слідчі (розшукові) дії та оперативно-розшукові заходи. Це значно ускладнює процес розслідування, збирання доказів у таких видах проваджень. Крім того, існують й інші ускладнення: складність і «нетиповість» проваджень, що пов'язані зі злочинами проти миру і безпеки людства, воєнними злочинами, перебування суб'єктів кримінального провадження (потерпілих, свідків) на тимчасово окупованих територіях та неможливість їх прибуття для проведення процесуальних дій до органів досудового розслідування, відсутність механізмів оголошення у міжнародний та міждержавний розшук та взаємодії з Інтерполом у кримінальних провадженнях, пов'язаних із тимчасовою окупацією, втрата матеріалів кримінальних проваджень, які залишилися на тимчасово окупованих територіях та ін. Більш того, при формулюванні ч.ч. 2, 3 ст. 219 КПК України законодавцем не було враховано, що окремі види злочинів взагалі не мають строків давності притягнення до кримінальної відповідальності.

Відсутній у чинному КПК України і механізм зупинення кримінального провадження у випадку, коли не встановлено особу, яка вчинила кримінальне провадження. Відтак значний обсяг кримінальних проваджень, які розслідуються у специфічних умовах надзвичайних правових режимів, не мають перспектив ефективного розслідування, притягнення до відповідальності винуватих осіб та відновлення порушених прав потерпілих.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання строків досудового розслідування розглядалися у роботах В. Г. Дрозд, В. В. Павловського, О. О. Торбаса, С. Б. Фоміна та ін. Окремі питання строків досудового розслідування у кримінальних провадженнях в умовах надзвичайних правових режимів розглянуті у дисертаційних дослідженнях О. В. Лазукової та А. Б. Сергєєва.

Метою статті є досягнення наукового результату у вигляді теоретичних положень щодо строків досудового розслідування кримінальних проваджень в умовах надзвичайних правових режимів та формулювання пропозицій із вдосконалення чинного законодавства.

Виклад матеріалу дослідження та його основні результати. Прийняття законопроекту «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» було спрямовано на подолання процесуальних проблем, які перешкоджають ефективному судовому захисту в Україні, зокрема: формальне ставлення судів до дотримання конституційних та встановлених законом принципів судочинства, в тому числі змагальності сторін; недостатній рівень єдності та послідовності правозастосовної практики; недосконалість, а подекуди – відсутність ефективних процесуальних інструментів для захисту прав та інтересів осіб, які звертаються до суду; невиправдані формальні та неформальні обмеження у використанні деяких засобів доказування [3].

Питання процесуальних строків досудового розслідування безпосередньо пов'язане із дотриманням стандартів здійснення повного і ефективного розслідування. У рішенні Європейського суду з прав людини (далі – ЄСПЛ) «Гонгадзе проти України» (заява № 34056/02) ЄСПЛ констатував, що обов'язок захищати право на життя за ст. 2 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – КЗПЛ) визначається у поєднанні з загальним обов'язком держави за статтею 1 Конвенції, яка зобов'язує «гарантувати кожному, хто перебуває під [її] юрисдикцією, права і свободи, визначені у Конвенції, також опосередковано вимагає наявності будь-якої форми ефективного розслідування, коли особу вбито в результаті використання сили. Головна мета такого розслідування полягає у забезпеченні ефективного виконання національних законів, які захищають право на життя. Форма розслідування, яка досягне такої мети, може бути різною в залежності від обставин. Проте, який би з методів не брався за основу, державні органи влади повинні діяти за своєю власною ініціативою у випадку, коли вже якимось питанням звернуло їх увагу (§ 175). У § 176 визначено, що розслідування повинно також бути ефективним у тому розумінні, щоб було встановлено і покарано відповідальних осіб. У § 190

відзначається гарантованість доступності засобів захисту на національному рівні для реалізації прав і свобод, викладених у КЗПЛ [4].

У справі ЄСПЛ «Космата проти України» (заява №№ 10558/11 і 28218/11) ЄСПЛ вказав, що ефективність розслідування включає вимоги оперативності та розумної швидкості. «Навіть якщо є перешкоди або труднощі, які перешкоджають просуванню розслідування в конкретній ситуації, оперативне реагування національних органів влади є надзвичайно важливим для підтримання громадської віри в їхню відданість принципам верховенства права та їхню здатність запобігати проявам сприяння незаконним діям або терпимості до них (див. рішення від 9 квітня 2009 року у справі «Шіліх проти Словенії» (*Šilih v. Slovenia*), [ВП], заява № 71463/01, п. 195)» [5].

У рішенні ЄСПЛ «Al-Skeini and Others v. the United Kingdom» (заява № 55721/07) констатовано, що зобов'язання щодо розслідування «не є зобов'язанням результату», а «зобов'язанням засобів»: не кожне розслідування обов'язково закінчується успішно або доходить висновку, який збігається з викладом подій позивачем. Проте, воно в принципі повинно бути здатне привести до встановлення фактів справи та, якщо твердження виявляється правдивими, до встановлення та покарання винних осіб [6].

У справі «Макартці проти Греції» (заява № 50385/99) органи державної влади повинні були вжити всіх необхідних заходів для отримання доказів, які стосуються справи. Будь-який недолік розслідування, який підриває його здатність установити причину смерті або винних осіб, є загрозою недотримання цього стандарту [7].

Огляд наступних рішень ЄСПЛ стосується дотримання стандарту розумності строків. У ст. 28 КПК України передбачено відповідну засаду, згідно з якою Критеріями для визначення розумності строків кримінального провадження є: 1) складність кримінального провадження, яка визначається з урахуванням кількості підозрюваних, обвинувачуваних та кримінальних правопорушень, щодо яких здійснюється провадження, обсягу та специфіки процесуальних дій, необхідних для здійснення досудового розслідування тощо; 2) поведінка учасників кримінального провадження; 3) спосіб здійснення слідчим, прокурором і судом своїх повноважень (ч. 3 ст. 28 КПК України).

У контексті досліджуваного нами питання виділимо окремі вимоги щодо розумності строків, які відзначаються у рішеннях ЄСПЛ:

- строк, який треба брати до уваги, починається з дня, коли особі було пред'явлене обвинувачення (Неймайстер проти Австрії, § 18);

- складність справи може залежати, наприклад, від переліку статей обвинувачення, кількості осіб, залучених до провадження, таких як обвинувачені і свідки, або ж від міжнародного виміру даного судового процесу (Неймайстер проти Австрії, § 20), однак хоча складність справи може виправдати певний проміжок часу, вона сама по собі може бути недостатньою для того, щоб обґрунтувати всю тривалість провадження (Rutkowski та інші проти Польщі, § 137);

- заявник не може скаржитись на період, протягом якого він намагався переховуватися від правосуддя своєї країни. Якщо обвинувачений тікає з держави, яка сповідує принцип верховенства права, то можна припустити, що він не може скаржитись на нерозумну тривалість провадження стосовно періоду після втечі, якщо тільки він не наведе достатні причини, котрі дозволять спростувати це припущення (Vayıç проти Туреччини, § 44) [8].

Виходячи з аксіологічного виміру прав людини в умовах надзвичайних правових режимів, слід констатувати, що у випадках, коли йдеться про відновлення прав потерпілих у контексті КЗПЛ обмежені строки досудового розслідування, якщо у кримінальному провадженні жодній особі не було повідомлено, не повинні ставати на перепоні гарантії захисту її прав і законних інтересів. У цьому випадку тривалість кримінального провадження до повідомлення особі про підозру не може нести негативних наслідків для останнього. З урахуванням дотримання вимог розумності строків спосіб здійснення слідчим, прокурором і судом своїх повноважень повинен бути максимально ефективним з використанням усіх законних доступних засобів та способів проведення швидкого, повного та неупередженого розслідування, спрямованого на виконання завдань кримінального провадження. У той же час при проведенні досудового розслідування в умовах надзвичайних правових режимів на ефективність діяльності слідчого, прокурора впливають такі фактори, як відсутність доступу до територій вчинення кримінальних правопорушень, що повністю або частково унеможливають проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій на них; особливості доказування з урахуванням специфіки предмета доказування, який крім визначених у ст. 91 КПК України обставин, повинен включати контекстуальні обставини, які пов'язують вчинене кримінальне правопорушення з існуючою надзвичайною ситуацією, яка є підставою для запровадження надзвичайного правового режиму.

Слід зауважити, що законодавцем при визначенні граничного строку проведення досудового розслідування у кримінальних провадженнях, що здійснюються на тимчасово окупованих територіях та у районі проведення АТО/ООС не були враховані ті унікальні проблеми та специфіка, якою

супроводжується розслідування кримінальних правопорушень, вчинених у таких надзвичайних правових режимах. Відтак щодо такої категорії проваджень зміни, внесені до ч. 2 ст. 219 КПК України не сприяють вирішенню тих завдань та досягнення цілей, визначених при прийнятті ЗУ «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів».

Неможливим вбачається і подання слідчим або прокурором обґрунтованого клопотання про продовження строків досудового розслідування по наведеним категоріям кримінальних проваджень. Відповідно до ч. 2 ст. 295-1 КПК України серед іншого у клопотанні про продовження строку досудового розслідування до повідомлення особі про підозру мають бути зазначені: обставини, що перешкоджали здійснити інші необхідні процесуальні дії раніше (п. 3); строк, необхідний для проведення або завершення процесуальних дій (п. 4). Зрозуміло, що відповідно до засади публічності та обов'язку доказування слідчий зобов'язаний провести усі необхідні та, у нашому випадку, можливі процесуальні дії, направлені на збирання і перевірку доказів, швидко, повне та неупереджене розслідування, а прокурор у межах наданих повноважень, здійснити належним чином процесуальне керівництво досудовим розслідуванням. Водночас, переважно обставини, що перешкоджали здійснити інші необхідні процесуальні дії раніше, будуть обґрунтовуватися відсутністю доступу до тимчасово окупованих територій, обмеженістю можливостей суб'єктів провадження (потерпілих, свідків) у реалізації своїх процесуальних прав внаслідок перебування на тимчасово окупованих територіях тощо.

З урахуванням зазначеного, вважаємо, що у ч. 2 ст. 219 КПК України визначити: «Строк досудового розслідування з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань до дня повідомлення особі про підозру щодо кримінальних правопорушень, вчинених на тимчасово окупованих територіях починає обраховуватися за ч. 2 ст. 219 КПК України з моменту деокупації зазначених територій та / або отримання органами досудового розслідування доступу до таких територій».

Існує і проблема щодо строків досудового розслідування у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, вчинених на тимчасово окупованих територіях, де особі повідомлено про підозру, однак вона оголошена у розшук. Хоча п. 2 ч. 1 ст. 281 КПК України і передбачено підстави для зупинення кримінального провадження при оголошенні в розшук обвинуваченого і відповідно строки досудового розслідування так само зупиняються, практика свідчить: у багатьох кримінальних провадженнях цієї категорії отримуються ухвали на обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою і одночасно ухвали про дозвіл про затримання з метою приводу (ст.ст. 188 – 190 КПК України). Відтак матеріали зупинених за п. 2 ч. 1 ст. 281 КПК України кримінальних проваджень мають відновлюватися кожні 6 місяців аж до отримання нової ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та відповідної ухвали про дозвіл про затримання з метою приводу та проведення необхідних процесуальних дій для повторного оголошення підозрюваного у розшук та зупинення досудового розслідування. Однією із проблем, яка також має враховуватися при вирішенні питань щодо строків досудового розслідування є фактична неможливість на сьогоднішній день оголошення підозрюваних у міжнародний розшук та обмежена взаємодія із Інтерполом у зазначених категоріях проваджень. Враховуючи, що тимчасова окупація територій та проведення АТО / ООС триває уже понад 7 років, навіть виконання зазначених процесуальних дій з відновленням досудового розслідування створюють суттєві ризики перспектив подальшого розслідування з урахуванням визначених у ч. 4 ст. 219 КПК України строків.

Крім того, відповідно до ч. 2 ст. 295-1 КПК України для продовження строку досудового розслідування після повідомлення особі про підозру у клопотанні слідчого або прокурора серед іншого мають бути зазначені процесуальні дії, проведення або завершення яких потребує додаткового часу (п. 5); значення результатів цих процесуальних дій для судового розгляду (п. 6); строк, необхідний для проведення або завершення процесуальних дій (п. 7); обставини, що перешкоджали здійснити ці процесуальні дії раніше (п. 8). Логічно, що обґрунтування зазначених обставин здебільшого буде аналогічним наведеним нами вище аргументам, визначеним для клопотань про продовження строку досудового розслідування до повідомлення особі про підозру. Тим більше, що відповідно до вимог ч. 2 ст. 280 КПК України до зупинення досудового розслідування мають бути виконані всі слідчі (розшукові) та інші процесуальні дії, проведення яких необхідне та можливе, а також всі дії для здійснення розшуку підозрюваного.

Висновки. Таким чином, потребує законодавчого врегулювання і питання щодо порядку обчислення та продовження строків досудового розслідування у провадженнях щодо кримінальних правопорушень, вчинених на тимчасово окупованих територіях та в районі проведення АТО/ ООС, у яких особі повідомлено про підозру. Одним зі шляхів вирішення цієї проблеми може стати запровадження механізму зупинення кримінальних проваджень в умовах надзвичайних правових режимів. Альтернативним шляхом може стати внесення

законодавчих змін щодо застосування іншого порядку обрахування строків досудового розслідування з урахуванням обставин, які унеможливають його проведення внаслідок надзвичайних обставин.

Reference:

1. Pro vnesennya zmin do Hospodars'koho protsesual'noho kodeksu Ukrayiny, Tsyvil'noho protsesual'noho kodeksu Ukrayiny, Kodeksu administratyvnoho sudochynstva Ukrayiny ta inshykh zakonodavchykh aktiv : Zakon Ukrayiny vid 21.10.2019 r. № 2587- VII. [On Amendments to the Commercial Procedural Code of Ukraine, the Civil Procedure Code of Ukraine, the Code of Administrative Procedure of Ukraine and other legislative acts: Law of Ukraine of 21.10.2019 № 2587-VII]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2617-19/ed20100418#n612>. (In Ukrainian).
2. Kryminal'nyy protsesual'nyy kodeks Ukrayiny : Zakon Ukrayiny vid 13.04.2012 r. № 4651-VI [Criminal Procedure Code of Ukraine: Law of Ukraine of April 13, 2012 № 4651-VI]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>. (In Ukrainian).
3. Poyasnyval'na zapyska do proektu Zakonu Ukrayiny «Pro vnesennya zmin do Hospodars'koho protsesual'noho kodeksu Ukrayiny, Tsyvil'noho protsesual'noho kodeksu Ukrayiny, Kodeksu administratyvnoho sudochynstva Ukrayiny ta inshykh zakonodavchykh aktiv» [Explanatory note to the draft Law of Ukraine "On Amendments to the Commercial Procedural Code of Ukraine, the Civil Procedure Code of Ukraine, the Code of Administrative Procedure of Ukraine and other legislative acts"]. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=61415. (In Ukrainian).
4. Rishennya Yevropeys'koho sudu z prav lyudyny «Honhadze proty Ukrayiny» (zayava № 34056/02) [Case of Gongadze v. Ukraine (applications nos. 34056/02)]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_420#Text. (In Ukrainian).
5. Rishennya Yevropeys'koho sudu z prav lyudyny «Kosmata proty Ukrayiny» (zayava №№ 10558/11 i 28218/11)) [Case of Cosmata. v Ukraine (applications nos. 10558/11 and 28218/11)] URL: <http://hudoc.echr.coe.int/app/conversion/pdf/?library=ECHR&id=001-150304&filename=001150304.pdf&TID=ihgdqbxnfi>.
6. Rishennya Yevropeys'koho sudu z prav lyudyny «Al-Skeini and Others v. the United Kingdom» (zayava № 55721/07)). [Case of Al-Skeini and Others v. the United Kingdom (applications nos. 55721/07)] URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-105606>
7. Rishennya Yevropeys'koho sudu z prav lyudyny «Makaratzis proty Hretsiyi» (zayava № 50385/99). [Case of Makaratzis v. Greece (applications nos. 50385/99)] URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-67820>.
8. Dovidnyk iz zastosuvannya statti 6 Konventsiyi – Pravo na spravedlyvyy sud (kryminal'no-protsesual'nyy aspekt) 2014 r. ukrayins'koyu movoyu [Handbook on the application of Article 6 of the Convention - The right to a fair trial (criminal procedure aspect) 2014 in Ukrainian]]. URL: https://www.echr.coe.int/Documents/Guide_Art_6_criminal_UKR.pdf. (In Ukrainian).

Сроки досудебного расследования уголовного производства в условиях чрезвычайных правовых режимов

Тетерятник Анна Константиновна, email: roksolanna@ukr.net
Одесский государственный университет внутренних дел, г. Одесса, Украина

Аннотация. Статья посвящена проблемным вопросам сроков досудебного расследования уголовных дел в условиях чрезвычайного правового режима. Уголовное судопроизводство в условиях чрезвычайных правовых режимов имеет свою специфику по сравнению с уголовным судопроизводством в условиях нормальной жизни общества и государства. Получается, что вопрос соблюдения сроков досудебного расследования связан с гарантиями прав участников процесса и его эффективностью. В статье анализируются решения Европейского суда по правам человека. Доказано, что порядок исчисления и продления сроков досудебного расследования в уголовном производстве в условиях чрезвычайного правового режима должен отличаться от общего в связи с конкретными обстоятельствами производства.

Ключевые слова: правовой режим, правовое регулирование, сроки, досудебное расследование, эффективность уголовного судопроизводства.